

▲ Suzan Wierenga bezoekt met haar gezin in de herfstvakantie de Emmer diertuin: "Onzin als je zegt dat je mijn werk niet in vier dagen kunt doen." Foto: Dvhn/Duncan Wijting

'Ik ga er altijd op af'

INTERVIEW SUZAN WIERENGA

Suzan Wierenga van KAW architecten en adviseurs is uitgeroepen tot Zakenvrouw van het Noorden 2011. "Ik zeg rustig tegen een opdrachtgever dat ik niet kom als ik een ziek kind heb."

Door Anita Pepping

Het is niet meer zo dat de schoonmaker evenveel verdient als de directeur. Dat was vroeger. En ook zijn niet alle medewerkers meer mede-eigenaar. De Kooperatieve Architecten Werkplaats is uitgegroeid tot een (inter)nationaal opererend bedrijf met grootaandeelhouders, certificaathouders, 75 medewerkers, drie Nederlandse vestigingen en een in Barcelona. Aan het hoofd van het architectenbureau in Groningen staat Suzan Wierenga (37) uit Winsum, voor een kwart mede-eigenaar van geheel KAW.

Maar de cultuur van de jaren zeventig is nog immer merkbaar bij KAW architecten en adviseurs. De nieuwe Zakenvrouw van het Noorden mag dan directielid zijn, zij heeft geen behoefte aan een sjieke directiekamer en een koffiejuffrouw. Zij deelt in het oude kantongerecht aan de Kattenhage in Groningen een ruimte met een P&O-functionaris en een mede-directielid. De deur wordt opengedaan door een tekenaar die dicht bij de ingang zit.

Wierenga: "Een stropdas zul je hier niet zien en een pak alleen heel af en toe, als de opdrachtgever dat op prijs stelt. En dat ik nu zakenvrouw van het Noorden ben geworden vervult iedereen met trots, want dat hebben we met elkaar gedaan. Zo voelt dat."

Elke middag wordt de lunchtafel gedekt in het naburige pand aan de Hofstraat in Groningen. Daar komen ook de collega's van de andere stadsvestiging voor een boterham en een glas melk. "Het is de gedeelde verantwoordelijkheid die ons bedrijf bijzonder maakt. De traditie is vaak dat de eigenaren het gezicht naar buiten zijn, bij ons zijn dat zeker twintig medewerkers die als ambassadeurs op pad zijn en hun netwerk aanspreken. Tja, we

komen toch voort uit dat linkse krakersbolwerk van toen."

Suzan Wierenga past in die ambiance. Als ze na de havo aan Het Hogeland College in Warffum bouwkunde gaat studeren aan de hts in Groningen, wil ze graag architect worden. Echter, ze komt niet door de selectie. "Toen was ik boos, nu snap ik het wel. Ik ben wel creatief, maar niet creatief genoeg om architect te worden."

Als bouwkundig projectleider gaat ze aan de slag bij KAW. Subsidies voor particuliere woningverbetering in de provincie vinden gretig aftrek en Wierenga stuurt de miniprojecten aan. Op haar 26ste doet ze een gooi naar de functie van teammanager. Ze wordt aangenomen en moet technenuten aansturen die vaak twee keer zo oud zijn. "Iedereen vond het normaal. Ze zeggen dat ik goed kan luisteren, mensen in beweging krijg, een natuurlijk leiderschap bezit, zonder dominant te zijn."

In 2004 besluit voormalig eigenaar Henk Boldewijn zijn aandelen te verkopen en selecteert daarvoor drie mannelijke medewerkers. Wierenga hoort dat en besluit mee te dingen naar het mede-eigenaarschap. Maar dan wel voor een eerlijk kwart, evenveel zeggenschap als haar drie collega-eigenaren. "Die vonden dat geweldig. Ik was 30 en had nog geen kinderen. Mede-eigenaar worden was mijn droom. Natuurlijk moest ik wel een bak geld meenemen die ik niet had. De overwaarde van ons huis in Winsum was onvoldoende. Gelukkig had Henk Boldewijn een blind vertrouwen in mij en wilde garant staan. Hij gaf me de kans."

Een jaar na haar toetreding is ze in verwachting van haar eerste kind. Binnen drie jaar volgen er nog twee. "Mijn partner Ronald is minder gaan werken. Hij is conciërge en stimuleert mij enorm." Ze werkt vier dagen en is elke woensdag thuis bij de kinderen. "Dat kan prima. Het is onzin als je zegt dat je dit werk niet in vier dagen kunt doen. Bij ons werken bijna alle pappa's vier dagen. Kwestie van goed regelen. Ik zeg rustig tegen een opdrachtgever dat ik niet kom als ik een ziek kind heb."

Directeuren van andere bedrijven zouden zich meer moeten richten op samenwerken, vindt Wierenga. "In ons geval is dat misschien gemakkelijk met vier eigenaren, maar elke directeur moet iemand naast zich hebben aan wie hij de boel kan overlaten. Dat werkt relativerend."

Dat je sterke kant tevens vaak je zwakke kant is, kan Wierenga alleen maar beamen. "Ik had altijd grote behoefte aan draagvlak onder het personeel en vroeg daarom iedereen wat ze er van vonden. Vervolgens bepaalde ik mijn eigen koers. 'Waarom vraag je het dan?' kreeg ik als verwijt. En terecht. Ik heb dat echt moeten afleren.

Soms kun je gewoon geen advies inwinnen. Bijvoorbeeld toen we rond de jaarwisseling tien mensen moesten ontslaan, omdat het wat minder ging met de omzet van het bedrijf."

Want dat het zwaar weer is in de bouwbranche, is niet nieuw. Voor KAW mede reden om eens kritisch naar de eigen organisatie te kijken. Door de ogen van Philipsmensen is gekeken naar verspilling binnen het bedrijf om meer rendement te maken. "We waren altijd een los bedrijf, bij ons hoefde je geen targets te halen. Nu voelt het voor ons af en toe alsof we een rekenkamer zijn, maar in deze tijd moet het allemaal wel wat strakker georganiseerd. Ons doel is om bedrijfsprocessen soepeler te laten verlopen om efficiënter te kunnen werken."

Er zit aan deze ingewikkelde crisistijd tevens iets positiefs, aldus zakenvrouw Wierenga. "Krimp levert ook opdrachten op. Wij doen veel op het gebied van stads- en dorpsvernieuwing en dus proberen we alvast mee te denken als er bijvoorbeeld dreigt dat er een aantal basisscholen moeten worden gesloten. Maken wij alvast een plan hoe zo'n nieuwe schoolfunctie er uit kan zien."

Belangrijkste punt in het maken van dat soort plannen is het betrekken van wijkbewoners of gebruikers van een gebouw. Voor Wierenga hét item. Ze blijft haar personeel er mee bestoken. "Als je een buurt goed bij nieuwe plannen betreft, creëer je draagvlak en voorkom je de meeste bezwaren. Ook moeilijke beslissingen moet je duidelijk brengen, onduidelijkheid geeft onrust."

Zo'n uitspraak is typerend voor Wierenga. Niks onder de grond stoppen, helder communiceren. "Dat doe ik mijn hele leven al. Ik weet dat ik allerlei dingen niet kan: dat ik geen architect ben geworden of dat het jammer is dat ik er op woensdag niet ben. Ik zeg altijd: Dit is wat ik ben, dit zijn mijn capaciteiten. Ik ben tevreden met wat ik wel kan en dus moet je niet te veel balen van wat je niet kan."

En zo stond ze op dinsdag 11 oktober jongstleden op het grote podium van Martiniplaza om de prijs van Zakenvrouw van het Noorden 2011 in ontvangst te nemen. Met een lovend juryrapport over haar moed en dadendrang. Suzan Wierenga wordt beloond voor haar levensmotto: "Ik ga altijd overal op af."

@ anita.pepping@dvhn.nl

Suzan Wierenga is geboren op 14 maart 1974. Woont met Ronald en hun drie kinderen Isa (5), Zara (4), Jord (2) in Winsum. Houdt van koken, sporten, knutselen met de kinderen en concerten bezoeken.

Zakenvrouw van het Noorden
2007 – Alice Wösten
2008 – Renske Bos
2009 – Nelleke Mulder
2010 – Anne-Christine Dreue
2011 – Suzan Wierenga

”
Ik ben
tevreden
met wat
ik wel
kan